

باب سوم: لوح مبارک در جواب سائل از اخت و مسیح و خضر و غیرها که شامل سیزده مطلب است .

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

من آثار حضرت بهاء الله - مائده آسمانی، جلد ۷، صفحه

140 - 126

باب سوم: لوح مبارک در جواب سائل از اخت و مسیح و
نیز از خضر و غیره که شامل سیزده مطلب است از
اینقرار:

مطلب اول:

مقصود از مسیح و اخت که در لوح مبارک نازل شده جمال قدم جل جلاله در لوحی میفرمایند قوله
تعالی: " اینکه از فقره لوح امنع اقدس که میفرماید مسیح فی الری سؤال نمودید مقصود حضرت حاجی

ORIGINAL

میرزا مسیح نوری علیه بهاء الله و رحمته بوده بکرات ذکر ایشان را از لسان قدم اصغا نموده‌ام در سفری که مقصود عالمیان بشر خراسان توجه فرموده‌اند ایشان همراه بودند در سبیل الهی حمل شدائد نموده‌اند و در لیالی و ایام از کوثر وصال می‌آشامیدند و بخدمت قائم بودند و بعد صعود نمودند و ما بین حضرت عبدالعظیم و شاهزاده حمزه مدفونند وقتی از اوقات این کلمه از لسان عظمت اصغا شد عظیم و حمزه علیهما بهائی بقاء من فاز بلقائی فائز شدند " انتهى

حاجی میرزا مسیح خواهر زاده میرزا آقا خان نوری است جناب نبیل زرنندی در باره ایشان مضامین ذیل را ذکر فرموده: " میرزا مسیح پسر خواهر وزیر لشکر بوده که بعدا بصدارت رسید چون جمال ابهی از طهران عزیمت خراسان فرموده از شدت حبی که بهیکل مبارک داشت تحمل فراق نموده از طهران حرکت کرده بلقائی محبوب رسید و تا دره گز در موب مبارک بود در آنجا اجل محتوم رسیده در قدم سلطان قدم جان سپرد و جسدش را بطهران نقل نمودند و مادرش در آن روز حالتی از زاری و سوگواری داشت که خلقی را منقلب کرد و اخلاق و احوال روحانیه میرزا مسیح و جمال و کمالش مشار بالبنان بود و در علو قدرش همین بس که قلم ابهی در حقیقت چنین فرمودند (من زار الاخت و المسیح فی الری کمن زارنی) و مرقد وی در جنب مرقد عبدالعظیم مکنون و مرقد مطهر اخت در بقعه ئی که بین طهران و شاه عبدالعظیم است واقع " انتهى

مطلب دوم:

مقصود از خضر در لوح ملا علی بجزستانی نازل قوله تعالی: " معلم کلیم تأییدات الهیه بوده که نفس تجلیات امریه الهیه است که الان نطق میفرماید و آن در هر عالمی باسمی از اسماء مذکور و در کتاب الهی بخضر نامیده شد " انتهى

مطلب سوم:

راجع بایام رضوان در لوح ملا علی بجزستانی نازل قوله تعالی: " ... اگر اهل ارض طرا اراده کنند ذکر ایامی که در بستان نجیب پاشا که برضوان نامیده شده نمایند هر آینه کل قاصر و بر عجز مقرر فی الحقیقه چشم عالم شبه آن را ندیده و بصر امم بمشاهده نظیر آن یوم فائز نگشته توجه مقصود عالمیان و ورود در آن بستان و استقرار بر عرش بیان و ما خرج من فم المشیه فی ذاک الان خارج از کار عالمیان بوده

كل الاوصاف من كل واصف و كل الثنايا من كل مثنى لم يصل الى التراب الذي تشرف بقدمه فكيف عرشه العظيم و استوائه المبين و بيانه النافذ المحيط باري اشراقات و تجليات آن يوم خارج از عرفان و ادراك عالم است و مخصوص آن بستان باسم دربان مذکور شده که رضوان باشد و کانت ایام تجلی الرحمن بكل اسمائه علی من فی ارضه و سمائه جمعی از اولیاء بمشاهده و لقاء آن یوم و ما ظهر فیها فائز گشتند و در ورود و خروج جمال قدم آیات و بینات الهی ظاهر و باهر و هویدا و نور تجلی ساطع و لائح ... " انتهى

مطلب چهارم:

در لوح ملا علی بجزستانی خطاب پسر میرزا احمد ازغندی نازل قوله تعالی : "یا بن ازغند ... طوبی لایک ثم طوبی له انه اخبر عبادى بظهورى قبل اظهارى ان ربك لا يعزب عن علمه من شىء انه هو العزيز العلام انا ذكرناه فى الصحيفة الحمراء من قلبى الاعلى ما يبقی به ذكره بين الاذکار و روحه بين الارواح ان ربك هو العزيز الفضال ... "

و نیز میفرماید قوله تعالی : " انا بعثنا من الخاء من بشر الناس بهذا الظهور الذى به نادى المناد الملك لله العزيز الحمید قد اظهرنا الاحمد الازغندی و بعثنا المحمد الفروغی لیبشرا اهل الارض و السماء بهذا النور الساطع المبين انا ذكرناهما من قبل بآيات قرت بها ابصار العارفين " انتهى

مطلب پنجم:

جمال قدم جل جلاله در لوح مبارک باعزاز احبای اشتهد میفرماید قوله تبارک و تعالی : " یا سمندر علیک ثنائی اولیای الف و شین را از قبل مظلوم سلام و تکبیر برسان وارد شد بر ایشان آنچه که بر نفس حق وارد شد انا نأمرهم بالصبر و الاضطبار و ندعوا الله ان یخلصهم من شر الاشرار الذین نقضوا میثاق الله و عهده اولئک عباد زینوا رؤوسهم بكرة الخضر و البیضاء و افتوا علی الذی ناحوا فی فراقه و کانوا ان یسألوا الله فی اللیالی و الايام لقائه لعمرالله تجسم اقوالهم و اعمالهم و عقایدهم و جعلهم من اصحاب السعیر " انتهى

مطلب ششم:

ابراء ابرص و اكمه جمال قدم جل جلاله در لوحى ميفرمايند قوله تعالى : "قل يا قوم قد جاء الروح مرة اخرى ليتم لكم ما قال من قبل كذلك وعدتم به فى الالواح ان انتم من العارفين انه يقول كما قال و انفق روحه كما انفق اول مرة حبا لمن فى السموات و الارضين ثم اعلم بان الابن حين الذى اسلم الروح قد بكت الاشياء كلها ولكن بانفاقه روحه قد استعد كلشئ كما تشهد و ترى فى الخلايق اجمعين كل حكيم ظهرت منه الحكمة و كل عالم فصلت منه العلوم و كل صانع ظهرت منه الصنابع و كل سلطان ظهرت منه القدرة كلها من تأييد روحه المتعالى المتصرف المنير و نشهد بانه حين الذى اتى فى العالم تجلى على الممكنات و به طهر كل ابرص عن داء الجهل و العمى و براء كل سقيم عن سقم الغفلة و الهوى و فتحت عين كل عمى و تزكت كل نفس من لدن مقتدر قدير و فى مقام تطلق البرص على كل ما يحتجب به العبد عن عرفان ربه و الذى احتجب انه ابرص و لا يذكر فى ملكوت الله العزيز الحميد و انا نشهد بان من كلمة الله طهر كل ابرص و براء كل عليل و طاب كل مريض و انه لمطهر العالم طوبى لمن اقبل اليه بوجه منير ثم اعلم بان الذى صعد الى السماء قد نزل بالحق و به مرت روايح الفضل على العالم و كان ربك على ما اقول شهيد قد تعطر العالم برجوعه و ظهوره و الذين اشتغلوا بالدنيا و زخرفها لا يجدون عرف القميص و انا وجدناهم على غفلة عظيم قل ان الناقوس يصيح باسمه و الناقور يذكره و يشهد نفسه لنفسه طوبى للعارفين " انتهى

مطلب هفتم:

صورت صلاحى كه براى برآورده شدن حاجات مشروعه مهمه از قلم اعلى نازل شده است : در هنگام شستن دست بگويد : " ايرب طهرنى عمن سواك ثم استعدنى للقائك فى يوم ظهور جمالك و قيام نفسك ثم قدسنى عما احتجبنى عن جمالك المنير و خلصنى يا الهى لعرفان نفسك العلى العليم "

در حين شستن صورت بگويد : " اى رب هذا وجهى اغسله كما امرتنى بهذا الماء اذا يا الهى اسئلك باسمك الذى احتجب عنه العباد الا الموحدون من بريتك بان تغسل وجهى بماء رحمتك الذى جرى عن عرش عظيمك ليكون خالصا لوجهك المقدس المشرق اللامع اى رب فاحفظه عن التوجه الى غيرك و الاقبال الى الذين هم كفروا باياتك الكبرى فى ظهور نفسك العلى الاعلى باسمك الاقدس الامنع الابدع الابهى و لا تجعلنى يا الهى محروما عن لحظات اعين عنايتك و لا مأیوسا عن نفحات

قدس الطافک و انک قد کنت لمن دعاک مجيبا و لمن طلب لقاک قريبا و انک انت ذو الفضل العظيم
ای رب فاجعله مستضيئا في يوم الذى تسود فيه الوجوه و مشرقا بانوار وجهک الکریم "

پس از آن خود را معطر نماید و روی بقبله بایستد و هر دو دست بدرگاه خدا بلند کند و بگوید : " ای
رب اسئلك باسمک الذى به تجلית على الممکات و استعلیت على الکائنات بانک کما عطرتنی بهذا
عطرنی من نفحات رضوان قدس رحمانیتک و فوحات التی تأتي بها رائحة قیص نفسک العزیز المنیر لئلا
يجد منی الا روائح قدس فضلک و احسانک و اکون بكلی مقبلا الیک و منقطعا عن دونک و انک
انت المقتدر على ما تشاء و انک انت الکریم الرحیم ای رب یا محبوبی و مقصودی و رجائی و مالک
ذاتی و نفسی فانزل حينئذ على عبدک ما ینبغى لسلطان عنایتک و اکرامک و ما یلیق لبدائع فضلک و
امتنانک و لا تحرمنی یا الهی عما قدرته فی سماء مشیتک و هواء ارادتک لاصفیائک الذین اختصتهم
لنفسک العزیز الجمیل ای رب انا الفقیر قد تمسکت بجل عنایتک و انا الذلیل قد تشبثت بنحیط عزک و
اجلالک و انا الضعیف قد استقرت الی خیام عز اقتدارک و خباء مجد حکومتک و سلطانک فها انا
یا الهی قمت بین یدیک راجیا فضلک و ناسیا سواک و هاربا عن دونک و مقبلا الی حرم وصلک و
کعبة رضائک هل لدونک من وجود لا توجه الیه او لسوائک من ظهور لا قبل الیه لا فوجمالک بل
کل ذی ظهور معدوم عند ظهورات انوار قدس کبریائک و کل ذی علو مفقود لدی شئونات عز
علوک و ارتفاعک فانزل یا الهی على عبدک ما یجعله غنیا عما خلق بین السموات و الارضین و انک
انت ارحم الراحمین "

دستهای خود را بزیر آورده و یک قدم بسمت قبله پیش رود بایستد و بگوید : " ای رب تجل علی فی
هذا المقام ما تجلیت به علی الکلیم فی فاران حبک و حوریب عنایتک و سیناء عز رحمانیتک العزیز المنیع
ثم انقطعنی یا الهی عن الاسماء و ملکوتها لئلا احتجب بها عن الذی خلقها بامر من عنده و انک انت
على کل شیء قدير ثم اسمعنی یا الهی ندائک عن کل الاشجار کما اسمعته من سدره امرک عبدک الذی
اصطفیته و ارسلته علی العالمین "

یک قدم پیشتر برود و بگوید : " ای رب تجل علی فی هذا المقام کما تجلیت علی الروح لاقوم علی ثناء
نفسک و انطق بآیاتک بین عبادک الغافلین لعل بذلک یطهر قلوبهم عن الشک و الریب فی امرک
الذی به انصعق کل من فی السموات و الارضین الا معدود قلیل ایرب قدسنی فی ذلک المقام عن
الصفات و جبروتها التی یکون حائلا بینی و بین مشاهدة انوار الذات ثم اسقنی یا الهی كأس البقاء من
ایادی ذکر اسم ربی العلی الاعلی فی هذه الكرة الاخری و انک لذو فضل عظیم ایرب اذقنی من

كوثر الحيوآن لاشتعل من حرارة حبك على شأن يشتعل منى عبادك ثم اجر من فى سلسبيل العرفان فى عرفان نفسك الرحمن لاستدل به على بريتك الذين اضطربوا على صراطك الواضح الالأم المستقيم "

قدم سيم را برداشته پيشتر برود بايستد و بگويد : " اى رب تجل على فى هذا المقام كما تجليت على انبيائك و اصفياك المقربين ثم انقطعنى يا الهى عن الدنيا و الاخرة ثم ادخلنى فى جنة لقائك و فى رضوان بهائك العزيز المنير اى رب فاح عن قلبى كل ذكر لا قوم على ثنائك بين السموات و الارضين اى رب فاغفر جيراتى الكبرى و خطيئاتى العظمى و ما فرطت فى جنب ربى العلى الاعلى و توقفت على صراطه الذى احاطت العالمين ايرب فالبسنى ثوب الغفران و خلع الايقان و انك قاضى حوائج الطالبين "

به سجده برود و در سجده بگويد : " لك الحمد يا الهى على بدائع احسانك و ظهور الطافك فى حقى بحيث علمتنى سبل عرفانك و مناهج هدايتك اذا يا الهى اسئلك بنور وجهك الذى به استضاء الممكنات و استنار الكائنات بان لا تجعلنى من الذين سمعوا ندائك و ما اجابوك و اظهرت لهم نفسك باعلى ظهورك و ابهى طلوعك و ما اطاعوك ثم اجعل لى مقعد عز فى جوار اسمك الرحمن فى رضوان الذى خلقته فى قطب الجنان ثم الحقنى بعبادك المقربين ثم ارزقنى كل خير فى علمك ثم ابتعثنى يوم القيمة بين يدى مظهر نفسك المتعالى العلى القدير " انتهى

پس از آن سر از سجده بردارد و حاجت خود را از خداوند بخواهد انتهى

مطلب هشتم:

قبل از اظهار امر : "بسمى الذى به فتح باب العطاء على من فى الارض و السماء ذرات كائنات شاهد و حقايق ممكنات گواه كه اين عبد از ظهور و اظهار امر مقصودى جز نجات عباد و اطفاء نار ضعينه و عناد نداشته و ندارد در ليالى ندائش مرتفع و در اسحار حينش و در ايام ضييجش در كتب سماوى از قرارى كه بعضى از احزاب ذكر نموده و مينمايند حرق كتب و قتل نفوس و منع از اتحاد كه سبب اعظم است از براى ترقى عباد و ارتقاء بلاد بوده ولكن در فرقان و بيان اعظم از آن مذكور و مرقوم اينظلوم در طفوليت در كتابيكه نسبتش بمرحوم مغفور ملا باقر مجلسى بوده غزوه اهل قريظه را مشاهده نمود و از آن حين مهموم و محزون بود بشأنيكه قلم از ذكرش عاجز اگر چه آنچه واقع شده امرالله بوده و مقصود جز قطع دابر ظالمين نبوده ولكن چون دريائى عفو و فضل بيكران مشاهده ميشد لذا در آن ايام از حق جل جلاله ميطلبيد آنچه را كه سبب محبت و الفت و اتحاد كل من على الارض بوده تا آنكه در

دویم ماه مولود قبل از طلوع جمیع اطوار و ذکر و فکر منقلب شد انقلابی که بشارت عروج میداد این انقلاب تا دوازده یوم متتابع و متوالی نازل و ظاهر بعد امواج بحر بیان مشهود و تجلیات نیر اطمینان مشرق و موجود الی ان انتهى الامر الی حین الظهور اذا فزت بما جعله الله مبدء فرح العالمین و مشرق العطاء لمن فی السموات و الارضین و بعد از قلم اعلی آنچه سبب زحمت و مشقت و اختلاف بوده بامر مبرم محتوم برداشتیم و آنچه علت اتفاق و اتحاد نازل و جاری لا ینکر فضل هذا الظهور الا کل غافل محجوب و ظالم مبغوض . الواح نازله مقدسه و لوح فدا شاهد و گواه طوبی للمنصفین و طوبی لكل صادق امین انک اذا سمعت ندائی من لوحی و رأیت ما لاح من افقه فضلا من عندی قل الهی الهی لک الحمد بما اسمعتنی ندائک و عرفتنی ما کان مکنونا فی علمک و مستورا من اعین عبادک اسئلك یا سلطان الوجود و الحاکم علی الغیب و الشهود ان توفقتنی علی ذکرک و خدمتک و خدمة اولیائک ثم ایدنی علی استقامة لا تبدلها شئون خلقک و شبهات عبادک انک انت المقتدر العزیز الوهاب "

مطلب نهم:

درباره سرزمین شام در لوح ملا علی بجزستانی نازل قوله تعالی : " بسمی المظلوم فی دیار بارک الله ارضها و لعن اهلها فی کتب انزلها من قبل علی النبیین و المرسلین " انتهى

مطلب دهم:

در لوح ملا علی بجزستانی راجع بوراث کلیم نازل قوله تعالی : " ابناء خلیل و وراث کلیم را محض فضل و عنایت از ارض غربا بافق اعلی کشیدیم و از شمال وهم بيمين یقین راه نمودیم یا علی از حق بطلب وراث کلیم طرا را بامانت و دیانت و تقدیس و تنزیه مزین فرماید بعضی در اطراف بما ینبغی عاملند از حق بطلب کل را مؤید فرماید بر آنچه سبب ارتفاع و ارتقااست . انتهى

مطلب یازدهم:

تعلیمات مبارکه و اعراض نفوس . در لوح ملا علی بجزستانی نازل قوله تعالی : " یا علی از ضوضای غافلین و زماجیر مشرکین محزون مباش عنقریب ریات عدل و انصاف در اطراف باسم حق مرتفع شود

جميع ملوك اليوم این طایفه را اهل فساد میدانند چه که فی الحقیقة در اوائل اعمالی از بعضی از این طایفه ظاهر که فرائض ایمان مرتعد در اموال ناس من غیر اذن تصرف مینمودند و نهب و غارت و سفک دماء را از اعمال حسنه میشمردند حقوق هیچ حزبی از احزاب را مراعات نمینمودند و آن نفوس همه گمان میکردند که این اعمال مقبولست مع آنکه بطراز محبت الهی مزین و بافسر انقطاع مکلل از غایت سادگی و عدم اطلاع باین اعمال مرتکب و جمیع را من عندالله میدانستند و این اعمال سبب اجتناب ناس و ضوضاء و اعراض خلق از حق شد حال ازید از سی سنه نار فساد و محاربه و نزاع و جدال در جمیع اطراف واقطار افسرده و مخمود مع ذلک هنوز در شک و ربیند سبحان الله در الواح الهی آنچه سبب حزن است نهی شده تا چه رسد باعمالی که علت جزع و فزع ناس گردد " انتهى

مطلب دوازدهم:

در تفسیر بیان مرحوم سید کاظم رشتی در خطبه کتاب شرح قصیده . در لوح ملا علی بجزستانی نازل قوله تعالى : " الحمد لله الذى تجلى على الكائنات بالنقطة التى كانت مقدسة عن الجهات والنقاط وانها لهى التى لا يرى فيها الا الله منزل الايات و تنطق فى كل الاشياء لا اله الا هو المهيمن على من فى الارضين و السموات و انها لهى التى طرزت بها الالواح فى ملكوت الانشاء و زينت جبروت الاسماء و الصفات و حكت عن تلك النقطة فى مقام الاسماء نقطة تحت الباء البارزة عنها الهاء و اخبر عنها الكاظم بقوله الحمد لله الذى جعل ديباج كتاب الكينونة بسر البينونة بطراز النقطة البارزة عنها الهاء بالالف بلا اشباع و لا انشقاق و انه قد اراد من النقطة الباء و انها اذا اتصلت بالهاء ظهر الاسم الاعظم الذى به ارتعدت فرائض الامم و تزلزل من فى العالم و به انصعق من فى السموات و الارض الا من شاء الله مظهر البيئات و انه لمكلم موسى من الشجرة فى السيناء و ينطق من افقه الابهى ظاهرا باهرا انه لا اله الا انا المقدس عن الاذكار " انتهى

مطلب سیزدهم:

راجع بکتاب مبارک ایقان در لوح بجزستانی ملا علی میفرماید قوله تعالى : " اینکه درباره کتاب مبارک ایقان مرقوم داشتند این سنه و سنه قبل حسب الامر مجدد در حضور عرض شد و بطراز بدیع مزین انشاءالله یک جلد از آن ارسال میشود تا طالبین و مقبلین از روی آن بنویسند اگر چه کل ما ظهر من

عنده هو حق لا ريب فيه و لكن از آنچه نازل شد همان نسخه اول باطراف رفت من غير ملاحظه "
انتهی